

Postupický zpravodaj

říjen 2013

41

OBČASNÍK OBECNÍHO ÚŘADU V POSTUPICÍCH

Buchov, Dobříčkov, Čelivo, Holčovice, Jemniště, Lhota Veselka, Lísek, Milovanice, Miroslav, Mokliny, Nová Ves, Postupice, Pozov, Roubíčková Lhota, Sušice, Vrbětín

Živnosti a obchody v roce 1932 v Postupicích a okolí

Na snímku z roku 1910 je obchod Ludvíka Mootze, který v této podobě byl až do roku 1936.

V dnešní době, kdy jsou kolem nás nastaveny supermarkety a obchodní domy, kam jezdíme nakupovat, vám chci přiblížit, jak nakupovali naši předci a jaké obchody a živnosti byly v Postupicích a okolních vesnicích v roce 1932.

Městys Postupice měl 750 obyvatel. Byl zde poštovní a telegrafní úřad, četnická stanice, katolický kostel, pobočku zde měla Okresní

záložna hospodářská Benešov, Spořitelni a záložní spolek pro Postupice, Hospodářský dvorský lihovar. Byly zde dva velkostatky, Mensdorff-Pouly a Sternbergský. Pílu v Chalupách vlastnil pan Sternberg.

Ve své vilce čp. 80 měl ordinaci Mudr. Josef Mrázek jako praktický lékař a zároveň jako zubní lékař. V čp. 16 bednář pan Fryš. V čp. 46 měl cukrárnu Josef Pokorný, říkalo se u Pepička Na kopečku. V čp. 99 pan Dvořák měl drogerii. Byli zde dva holiči v čp. 8 pan Žížala a v čp. 60 pan Zelenka. Hostince byly čtyři v čp. 3 u Zemanů, v čp. 13 u Hrabánků, v čp. 42 u Waldmanů a na Podlesí v čp. 119 paní Skočdopolová. V čp. 29 pracoval ko-

lář pan Švejda. Kovář pan Jiša v čp. 84. Největší zastoupení měli krejčí, bylo jich zde šest. Pan Soukup měl pronajatý krám a dílnu v čp. 3.

Doma pracovali pan Chudlárský čp. 19, Červenka čp. 54, Krejčí čp. 100, Přeučil čp. 105. Malíř pokojů pan Lenhart čp. 135. Obuvník pan František Střelka čp. 78. Pekařství byla dvě v čp. 8 pan Žížala, v čp. 43 pan Matoušek. Pan Benáček v čp. 34 obchodoval s peřím. V čp. 136

Pokračování na str. 9

Interview

Žáci 9. třídy se ptali pana starosty Miloslava Půty a paní ředitelky Miroslavy Ottlové na to, co je zajímavá o rekonstrukci školy.

V úvodu rozhovoru starosta připomněl, že se jedná o největší investiční akci obce v posledních letech, která navíc probíhá v extrémním termínu.

1. Co všechno se ve škole rekonstruovalo?

(P+O) Dost věcí. Kotelna byla plynofikována, staré kotle na koks byly odstraněny, taktéž staré rozvody topení ve škole, po celé budově byly instalová-

Pokračování na str. 2

Usnesení č. 3/2013

ze zasedání Zastupitelstva obce Postupice konaného dne 25.6.2013 v zasedací síni OÚ Postupice

1. ZO schvaluje rozpočtová opatření č. 2 dle návrhu hospodářky obce p. Matouškové.
2. ZO souhlasí s hospodařením Obce Postupice za rok 2012 a schvaluje závěrečný účet obce Postupice za rok 2012 včetně vypořádání hospodářského výsledku bez výhrad.
3. ZO schvaluje účetní závěrku Obce Postupice za účetní období r. 2012 sestavenou k 31. 12. 2012.
4. ZO souhlasí s hospodařením svazku obcí CHOPOS za rok 2012 a schvaluje závěrečný účet DSO CHOPOS za rok 2012 bez výhrad.
5. ZO bere na vědomí zprávy předsedů kontrolního a finančního výboru o kontrolách hospodaření provedených na obci. Nebyly zjištěny nedostatky, ani uložena nápravná opatření.
6. ZO bere na vědomí kalkulaci nákladů na vodné v Postupicích a Lhotě Veselce a stočné v Postupicích za rok 2012.
7. ZO neschvaluje žádost občanů osady Dobříčkov o instalaci elektrického zvonění v místní kapličce.
8. ZO neschvaluje žádost MŽ o zpevnění vjezdu k pozemkům parc.č. 836/2 a 836/11, oba ost. plocha, dobývací prostor, v k. ú. Postupice, v jeho soukromém vlastnictví.

Usnesení č. 4/2013

ze zasedání Zastupitelstva obce Postupice konaného dne 26.9.2013 v zasedací síni OÚ Postupice

1. ZO schvaluje rozpočtová opatření č. 3 dle návrhu hospodářky obce p. Matouškové. Součástí provozního příspěvku pro PO ZŠ a MŠ Postupice je i příspěvek na odpisy převáděného majetku.
2. ZO schvaluje příspěvek na podporu MAS Posázaví pro rok 2014 ve výši 50 Kč na 1 obyvatele na rok.
3. ZO neschvaluje odprodej budovy staré školy č. p. 12 v Postupicích ML.
4. ZO schvaluje bezúplatný převod Stře-

dočeskému kraji - uzavření darovací smlouvy - na nově vzniklé pozemky parc.č. 109/5 ost. plocha, jiná plocha o výměře 8 m² (vznikl oddělením z poz. parc.č.109/2 dle GP 562-91/2012) a poz. parc.č.1074/2, ost.plocha, jiná plocha, o výměře 11 m² (vznikl oddělením z poz. 1074 dle GP 562-91/2012), oba v k.ú. Postupice.

5. ZO schvaluje poskytnutí příspěvku 30 000,- Kč na vybudování domovní ČOV 3 žadatelům: LM, VJ, KH+LS.
6. ZO schvaluje udělení výjimky z průměrného počtu dětí ve třídě ZŠ (8 tříd – průměr 14,625 dítěte) podle § 23 odst.3 zákona č. 561/2004 Sb. od 1.9.2013 na školní rok 2013/2014.
7. ZO schvaluje udělení výjimky z průměrného počtu dětí ve třídách pro Mateřskou školu Postupice z 24 na 25 dětí na školní rok 2013/14.
8. ZO schvaluje převod dlouhodobého hmotného majetku dle přiloženého seznamu PO ZŠ a MŠ Postupice. Tento majetek (vybavení školní kuchyně) svěřuje PO k hospodaření. Zároveň ZO schvaluje změnu zřizovací listiny formou dodatku č. 4, kde bude vyčíslen předávaný majetek.
9. ZO schvaluje rozpuštění investičního fondu ZŠ a MŠ Postupice na náklady oprav v budově spojené s rekonstrukcí ZŠ. (Jedná se o částku 262.928,77 Kč + odpisy DHM k 31.12.2013.)
10. ZO bere na vědomí Výroční zprávu o činnosti ZŠ a MŠ Postupice ve školním roce 2012-13.
11. ZO bere na vědomí informaci o žádosti majitelů chat osady Lhota Veselka za Mlýnským rybníkem o zajištění příjezdu k jejich nemovitostem.
12. ZO bere na vědomí poptávku Českého shotbalového svazu o.s. Mladá Vožice po nevyužitém objektu pro shotbal.
13. ZO schvaluje příspěvek 2.000,- Kč Unii rodičů ČR – sdružení při ZUŠ ve Vlašimi, IČ 47082976, na činnost vlašimských mažorettek.
14. ZO zplnomocňuje starostu obce M. Půtu ke sjednání podmínek a podpisu smlouvy o úvěru na dofinancování akce „Zateplení a výměna zdroje vytápění ZŠ Postupice“.

Pokračování ze str. 1

ny nové rozvody včetně topných panelů. V celé budově proběhla výměna oken za plastová včetně vnějších i vnitřních parapetů, okna jsou doplněna žaluziemi, v tělocvičně roletami. Vyměnily se vchodové dveře za nové hliníkové. Ve vestibulu se dveře a okna vyměnily také, i když s tím původní projekt nepočítal. Nově se osadily i dveře u zadních vstupů do budovy. Ve třídách byly rekonstruovány rozvody vody, umyvadla včetně obkladů. V 9 místnostech jsou nové podlahy. Celá budova školy je nově vymalována včetně nově natřených soklů. Prostory družiny, které dříve patřily k zázemí tělocvičny, byly přestavěny tak, aby plně vyhovovaly potřebám školní družiny. Největším zásahem do budovy je přestavba a přístavba školní kuchyně, kotelny a přílehlých prostor. Byla vyměněna a zateplena střecha speciálními panely. Nyní probíhá zateplení pláště školy a tělocvičny, finálem bude barevná fasáda. Rádi bychom ještě zpevnili komunikaci od vrat k nové kuchyni, kde se počítá s položením asfaltového povrchu a před kuchyní a kotelnou se zámkovou dlažbou.

2. Kdy stavba skončí?

(P) Podle smlouvy o dílo s dodavatelem měla být stavba dokončena 31. 10. 2013. S ohledem na posun termínu zahájení se posune dokončení stavby na 14. 11. 2013. V nové kuchyni se 23.9. začalo vařit, kotelna začala dodávat teplo 30.9.

3. Kdy a kde se nejvíc zdržela stavba?

(P) U výběrového řízení. Čekalo se na možné odvolání od firmy, která byla ve výběrovém řízení vyřazena. Lhůty stanovené zákonem o veřejných zakázkách se musí bezpodmínečně dodržet a výběr dodavatele nelze nijak urychlit. S ohledem i na další okolnosti došlo ke zdržení o 14 dnů.

4. V čem byl největší problém?

(P+O) Rekonstrukce budovy je velká a náročná stavba a každá velká stavba s sebou zákonitě nese určité komplikace. Problém byl hlavně v posunutí termínu zahájení stavby. Kvůli tomu se musel

upravit harmonogram jednotlivých prací. Protože se později zahájilo, došlo i k posunutí dokončení prací uvnitř budovy (topení, malíři, lina, zednické úpravy). V průběhu stavby se našly drobné chyby v projektu, které vyžadovaly operativní řešení a různé změny během stavby. Důležitá je také skutečnost, že střešní panely se vyráběly na zakázku a přesně na míru, jejich výroba mohla začít až po podpisu smlouvy s dodavatelem stavby. Nemohly se tedy objednat v předstihu a jejich výroba nějakou dobu trvá. Teď je problémem, že posunuté stavební práce ruší výuku. V průběhu stavby 2x týdně probíhají kontrolní dny na stavbě za účasti stavebního dozoru, který zastupuje zájmy obce, stavbyvedoucího, který kontroluje kvalitu práce za dodavatele, a naší (starosty a ředitelky). K běžné agendě nám přibýly tyto povinnosti, které jsou časově dost náročné. Ale jsme rádi, že se nám tato akce podařila a že nám (a doufáme, že i ostatním) bude dělat naše škola radost.

(O) Chci poděkovat všem zaměstnancům školy za to, jak zvládli úklid a

přípravu prostor pro vyučování, aby děti mohly nastoupit 2. září do školy, i když pan starosta nám chtěl naordinovat další prázdniny.

5. Kolik zde pracovalo dělníků a z kolika firem?

(P) Stavbu zajišťuje firma Pazdera z Vlašimi. V průběhu stavby se v budově školy pohybovalo v součtu více než 50 dělníků.

6. Kolik přestavba stála?

(P+O) Na akci „Zateplení a výměna zdroje vytápění ZŠ Postupice“, která obnáší zateplení, novou střechu, výměnu otopné soustavy, oken a dveří, plánujeme celkové výdaje 18.631 tis.Kč, z toho způsobilé výdaje činí 17.530 tis. Kč. 90 % způsobilých výdajů by mělo být kryto z dotace v rámci OPŽP (85 % z EU-FS a 5% z nár. zdrojů.).

Stavba nové kuchyně včetně nového vybavení stála 1.600 tis. Kč, v tomto případě náklady hradí obec Postupice ze svého rozpočtu. Ostatní náklady, lina, malby, elektroinstalace, nábytek, zpevně-

ní komunikace ke kuchyni a podobně, ve výši asi 1.100 tis. Kč putují z rozpočtu školy a obce.

7. Jak teď vypadá ekonomická situace Postupic?

(P) Obec byla na stavbu finančně připravena, počítali jsme i s vícenáklady a financování bude částečně zajištěno úvěrem.

8. Jak vás napadla zrovna zelená a oranžová barva na vnitřní zdi a obklady?

(O) Když jsem nastoupila do funkce, pátrali jsme po nějaké barvě, která by nás odlišila od ostatních škol. Před 10-ti lety měly školy dresy žluté, modré, černé, červené, popřípadě kombinace těchto barev, a proto jsme se rozhodli odlišit oranžovou. Nejdříve jsme koupili dresy. Pak jsme zrekonstruovali WC (obklady, podlahy a dveře) a následně fasádu. Později jsme skončili u oranžovo-zelené kombinace. Dnes jsou to naše školní barvy, které najdete uvnitř školy všude. Fasáda bude laděna do odstínů oranžové.

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

RC Kostičky

Ještě, než začaly letní prázdniny, RC se vydalo s dětmi na výlet do jihlavské ZOO. Letos byl o výlet opravdu veliký zájem a to i přesto, že počasí slunné zážitky rozhodně neslibovalo. Zoologická zahrada je sice menší než ta pražská, do které jsme jezdili v minulých letech, ale i tak děti rozhodně nezklamala. Bylo se na co dívat, i kde si hrát, a to je pro děti to nejdůležitější. A přestože se ten den přehnal republikou přívalové deště, náš výlet se obešel bez jediné kapky.

O letních prázdninách jsme se sice chtěli scházet v našich prostorách každé úterý, ale nakonec z toho sešlo. Uspořádali jsme alespoň dva malé výlety. Již potřetí jsme vyrazili pěšky na rybník Amerika, kde jsme opekli burty, kdo chtěl, si zaplavoval, a společně jsme strávili opravdu pohodové letní odpoledne.

Letos jsme také zopakovali šipkovanou. Je překvapivé, jak tato hra stále dokáže děti zaujmout a pobavit. Vyrazili jsme společně od Kostiček podle šipek a plnili různé drobné úkoly. Šipky nás zavedly až na Podlesí do Pohádkového lesa,

kde na děti čekal schovaný poklad. Musím říci, že děti hledaly a plnily úkoly opravdu svědomitě a tak rychle, že mi dospělí jsme měli kolikrát co dělat, abychom jim stačili. Poté, co děti zvládly najít poklad, čekalo je ještě malování na chodník, což je nadchlo úplně stejně jako hledání psaníček a plnění úkolů. Opět přálo počasí, a tak i toto odpoledne si děti určitě užily.

Prostory Kostiček bohužel ještě stále nelze užívat, a tak zatím pravidelné setkávání neplánujeme, stejně tak ani tvořivé večery, které by měly na podzim začít. Uvidíme podle situace a budeme informovat pomocí letáků. Co se týče tvořivých večerů, je stále co vyrábět a tvořit, a určitě začneme, jak to bude jen trochu možné.

Ráda bych Vás také všechny chtěla pozvat na pátý Vánoční jarmark v Postupicích. Tento rok se uskuteční 30. listopadu tradičně od 13:00 hod na hřišti u sokolovny. K tomuto času také patří čerti s Mikulášem, tak uvidíme, zda se nám nějaká náhodou na jarmarku neobjeví.

V současné době jsou již téměř všechny zakládající členky Rodinného centra Kostičky zpět v zaměstnání a může se tedy v brzké budouc-

nosti stát, že nebude nikdo, kdo by pro děti zajistil buď nějaký program, nebo třeba jen nějakou odpolední procházku doplněnou o nějakou aktivitu. Pokud by nějaká maminka nebo třeba skupinka maminek chtěla pokračovat, případně přijít úplně s jinou koncepcí centra, či jen novým nápadem na nějakou aktivitu, budeme moc rádi, pokud se někdo takový najde. Centrum by tak v obci mohlo působit i v dalších letech a sloužit i dalším dětem, které by měly možnost poznat své první kamarády, namalovat si a vytvořit první obrázky či třeba zacvičit. Pokud by někdo měl zájem, může se spojit s námi přes facebook, osobně nebo na e-mail adresu rckosticky@seznam.cz.

Za RC Kostičky Štěpánka Tůmová

Ochotníci uvádějí Světáky

Pro letošní podzim připravujeme hru se zpěvy „Světáci“. Mnozí znají tento úspěšný film, který byl nedávno přepsán i pro divadlo, takže asi tuší, co se bude v listopadu na jevišti dít. Jako obvykle jsme nejprve uspořádali ochotnický zájezd do Branického divadla, kde Světáky uváděli (to je nejlepší způsob, jak ochotníky seznámit s hrou). Bavili jsme se skvěle nejenom nad výkony profesionálů, ale hlavně při představě, jak se budeme v rolích vyjímat my. Zkoušet jsme začali opět koncem prázdnin a první zkoušky naznačují, že se diváci nebudou nudit. Scénář jsme si trochu upravili, přidali několik tanců a prohodili dialogy tak, aby odpovídaly našim představám. Premiéra je 23. listopadu, repríza 30. listopadu a 7. prosince. Ve hře je 6 výrazných rolí. Ostatní jsou sice „méně obsáhlé“, ale jak víme: „není malých rolí“. Jsem skutečně velmi ráda, že máme tak různorodý herecký spolek a můžeme si tudíž dovolit uvádět hry s pestrou paletou charakterů. V letošním roce budeme mít i novou posilu, hereč-

ku, která bude alternovat ve dvou představeních. Tak všechny srdečně zveme – přijďte se s námi pobavit a podívat se, jak světáci dobývají Prahu. Ve hře účinkují: Jaroslav Andr, Zdeněk Janů, Blanka Jišová, Pavel Filandr, Marta Filandrová, Miroslav Fürbacher, Jana Fürbacherová, Jiří Paule, Jan Průcha, Petr Suchý, Stanislav Šetek, Michaela Šetková, Václav Šesták, Luděk Turek, Miroslav Vender, Eva Venderová, Monika Zachová, Jana Žížalová/Marcela Nová.

Adventní koncert

Aby se přes zimu děti n nudily, chtěli bychom uspořádat adventní mini koncert v kostele sv. Martina v Postupicích. Uvedli bychom několik písní a Benešovské roráty. Pokusíme se zajistit i hosta - paní Nanu Kobaladze, která doprovázela ochotníky ve hře Limonádový Joe. Doufáme, že si najde čas a doprovodí nás na varhany. Na varhany ale budou hrát i děti. O konání koncertu, který plánujeme na 14. prosince od 17 hodin, vás ještě budeme informovat. Stejně tak i o přesné hodině Štědrovečerního vystoupení dětí s tradičním zpěvem koled v kostele.

Mgr. Blanka Jišová

Postupičtí hasiči upravili „Brčálník“ na stezce k rozhledně

V sobotu 13. 7. 2013 se na stezce vedoucí k rozhledně uskutečnila brigáda hasičů z Postupic. Upravovala se střední část stezky s vodou. Po dalovských hasičích, kteří vyčistili cestu od náletových dřevin a teplýšovických hasičích, kteří pomohli vyčerpávat vodu z tůně (spíše z díry zaplavené vodou), se do budování naučné stezky k rozhledně připojil další sbor z regionu. Svým přispěním po-

Hasiči na Brčálníku: horní řada zleva - Miroslav Kratochvíl, Petr Bucek, Luboš Bucek, Iva Pauleová, Jiří Paule, dolní řada - Tomáš Kratochvíl, Milan Jiša, Michal Jiša, Pavel Jurníček

mohli dětem ze ZŠ Postupice, které zde po prázdninách vytvoří naučné místo, tematicky zaměřené na vodu a život v ní. Ještě nás čeká mnoho práce, ale dílčí výsledky jsou už zřejmé a bezesporu potěší. Všem moc děkujeme a těšíme se na další pomocníky. Práce tu bude ještě dost a dost.

Jana Jišová

P o d ě k o v á n í postupickým hasičům

Chtěla bych touto cestou MOC poděkovat postupickým hasičům za ochotu a pomoc při úpravě naučného místa naší školy na stezce vedoucí k rozhledně Špulka.

Jak již jistě víte, naše škola se společně s ostatními školami mikroregionu CHOPOS (Chotýšany, Teplýšovice, Divišov a Petroupim) podílí na vybudování naučných míst na stezce, vedoucí ze Lbosína na vrch Březák, na kterém se v současné době staví rozhledna Špulka.

Byla jsem oslovena manažerem projektu p. Kratochvílem, jestli by si škola mohla zajistit úpravu našeho stanoviště, které jsme si zvolili a které bude tematicky zaměřené na

vodu a život v ní. Po prodiskutování na květnové schůzce zástupců rodičů na Záškoláku nikdo neviděl ve vyhlášení brigády „žádný problém“. Ve škole jsme ještě v hektickém konci školního roku vyhlásili pro děti výtvarnou soutěž s názvem „Vodní živočichové“. Vítězné práce byly odměněny a nejzdařilejší výkresy budou vystaveny na naučném místě stezky spolu s tajenkou, kterou si děti budou moci vyluštit.

Problém ale nastal záhy po vyhlášení data brigády, kdy byly objednány stroje na provedení zemních prací. Víím, že prázdninová sobota se ne vždy každému hodila, termín uprostřed dovolených se ale nedal moc ovlivnit. Každý z oslovených, ať si sám sáhne do svědomí, jak nevhodný to pro něj byl datum! Zástupci rodičů by si také měli uvědomit, že jsou našimi prostředníky s dalším okruhem rodičů, a tak „když nemůžu já, pokusím se někoho sehnat ze svého okolí“. Jsem prostě asi naivní, ale takhle nějak jsem si to až do téhle chvíle myslela já.

A tak se stalo, že jediní, kdo byl ochoten pomoci a pomohl „za buřtu, pivo, vodu a palačinku“ byli nakonec jen postupičtí hasiči. Ještě jednou hoši (a Ivo) DĚKUJI.

Jana Jišová

Družné setkání rodáků rozezvučel hlas zvonu

První historické setkání rodáků z Nové Vsi na Benešovsku a jejich přátel z blízkých obcí i hostů odjinud zahájil 17. srpna symbolicky hlas zvonu kapličky a pietní minuta ticha za zesnulé, kteří svým životem a nesmrtelným dílem pořád žijí v srdcích jejich dětí a vnuků.

Konalo se před spolkovým domem myslivců a hasičů. Přišlo asi 200 lidí. Ze Švýcarska přijeli i man-

želé Jaroslava a Václav Maletínští. Jára, děvčátko z Prahy, prožívala v Nové Vsi letní prázdniny a se zdejšími malými dareby se skamarádila. Láskava k Nové Vsi, kde tak nádherně voní lípy a šumí voda v potoce, jež poháněla mlýnské kolo mlynáře pana Starosty, vydržela Jaruš až do zralého věku ženy. Osud ji zavál do ciziny, ale ráda se vrací do vlídné náruče domova, kde se učila mateřské řeči. Družné ovzduší setkání rozezvučela i pěkná muzika kapely Hasičára z Lísku. Sešlosti přišlo k duhu výborné jídlo a pití, o něž se postarali ing. Iloha Kahounová s Jiřím Vilímkem a Jan Kahoun s Jiřím Khekem. Pivo teklo proudem a šenkýři málem zavařili pípu. Napodobováním hlasů předních českých herců a politiků pobavil imitátor Jirka Černý.

Někteří rodáci se neviděli více než půl století. Neúprosný čas je vyzul z dětských střevíčků a jeho dláto jim do tváří vtesalo podobu dědů a babiček. A tak si měli o čem povídat, vzpomínat na rané mládí křišťálově čisté jako studánka v hlubokém lese, zakrytá listovím kapradí a tajemným kouzlem svatojánské noci. Organizátoři srazu byli Hana Průchová, Marie Vaništová, Jiří Jehlička a Jan Jelínek s výraznou podporou starosty Postupic

Miloslava Půty. Starosta po jeho zahájení Hanou pověděl, že setkání je krásnou událostí, svědčící o tom, že lidé nacházejí cestu ke svým kořenům a váží si svého rodiště. Proslovem také zaujala I. Kahounová, starostka Sboru dobrovolných hasičů v Nové Vsi. Pozornost vzbudila výstava fotografií rodin z Nové Vsi i okolních obcí a opona novoveských divadelních ochotníků, vytvořená v roce 1924. V galerii fotek vynikal portrét rodáka Karla Zmeka, protinacisticky smýšlejícího člověka, popraveného fašistickými katy v pankrácké sekýrárně. Promluvil i novoveský rodák J. Jelínek: »Podíváme – li se na mapu Čech, tak naše ves je pihou krásy na tváři naší země, vzletně nazývané srdcem Evropy. Je maličká rozlohou, počtem obyvatel, ale velická tím, že spočívá v kraji, jímž bouřlivě kráčely dějiny českého národa. Pocházíme z kraje pod horou Blaníkem, v níž dle pověsti spí vojsko rytířů knížete Václava, které má přijít české zemi na pomoc, až jí bude nejhůře. Kolikrát už naši zemi postihly zlé časy, ale blaničtí rytíři z hory na pomoc českému národu nikdy nevyjeli! Je to jen krásná pohádka. Nelze na ně spoléhat. Musíme si pomoci sami, neboť v každém z nás dřímá blanický rytíř.« (Jel)

Den dětí aneb loučení se s prázdninami

Dne 31.8.2013 se uskutečnil na fotbalovém hřišti na Plajchách dětský den pořádaný postupickými hasiči. Přípravy začaly už od samého rána. Bylo potřeba postavit stany, přichystat občerstvení a nápoje a připravit disciplíny. Ve 13 hodin pan Černík, který celé odpoledne moderoval, ohlásil první dětské účastníky. Děti začaly plnit 12 úkolů, mezi kterými byly hasičské disciplíny, ale i házení míčky, skákání v pytli, jízda na koloběžce a mnoho dalších. Nejzajímavější byla letos střelba ze vzduchovky na terč. Děti si mohly prohlédnout vybavení profesionálního vojáka jako oblečení, helmy, náboje, pušky, spacáky atd. Za splněné disciplíny děti dostaly pěkné ceny - hračky, jogurty, zmrzliny a medaile. Děti s rodiči během odpoledne stále přicházely, a tak se letošní rok stal nejúspěšnějším ze zatím pořádaných, protože se zúčastnilo 159 dětí. V 16 hodin jsme vyklidili hřiště z důvodu konání fotbalového

zápasu. Poté následovala večerní zábava, ke které hrála skupina RockTom z Tomic. Zábava i celý den se mimořádně vydařily. Někteří tancovali i na stolech a výborně se bavili. Za průběh akce je třeba poděkovat všem hasičům i hasičkám, jejich kamarádům, chlapcům z „Ameriky“ za přípravu občerstvení, sponzorům, obecnímu úřadu Postupice a Sokolu za zapůjčení fotbalového hřiště.

Mgr. Michaela Šetková

Splutí Otavy

Od soboty 6.7. do pondělí 8.7. jsme vyrazili s mladými hasiči na již šestou vodáckou akci. Po dvou splutí řeky Sázavy (jednou jsme jeli z Čerčan a podruhé ze Sázavy) a po třech zkušenostech s řekou Vltavou, kdy jsme po každé jeli z Vyššího Brodu do Boršova, jsme v letošním roce vyrazili na Otavu. Sraz jako každý rok byl v Lísku na vlakovém nádraží s označením POSTUPICE. Cíl sobotní jízdy vlakem, který se zároveň stal i začátkem naší akce na Otavě, bylo město Sušice. Už na

začátku „plavby“ jsme zjistili veli-kánskou změnu oproti řece Vltavě. Daleko, daleko méně vodáků než je tomu na Vltavě, kde proudí strašně množství vodáků. První noc jsme strávili v krásném, útulném a klidném, dá se říci až rodinném kempu ve Střelských Hořticích. Opravdu naprostý klid ve srovnání s většinou kempů na Vltavě. První den jsme napádlovali 22 km. Druhý den byl o dost náročnější, protože jsme museli ujet taky 22 km, ale většinou klidnější vody. Místy byl i „olej“, nepopulární, „netekoucí“ úseky pro vodáky. A navíc přenašení ve Strakonících to byla „opravdová lahůdka“. Loď vytáhnout na břeh asi po dvaceti schodech, přetáhnout loď asi 100 m a pak loď zpátky na vodu. Bylo to dost prudce dolů, protože jez ve Strakonících je hodně vysoký. Naštěstí je tam pro vodáky udělaná šupna se schůdky. Druhou noc jsme přirazili v kempu ve Štěkeni u Čejetic. Také opět velmi klidný kemp a další důležitá věc, opět noc bez urvaných a nalitých „zodpovědných vodáků“. Poslední den plavby jsme si trochu zkrátili a místo naplánovaného konce v Písku jsme skončili v Putimi proslavené Josefem Švejkem. Poslední den „plavby“ jsme ujeli kolem 13 km. Na cestě k vlaku jsme se zastavili v Putimi ve „Švejkově“ hospodě, kde jsme si dali dlabanec, pivčo a limču. Jinak Otava je krásná řeka, s málo vodáky, kde si člověk užije klid na vodě. Na Otavě je hodně jezů, ale dost se jich musí přenašet což je škoda, protože jezy jsou prostě SUPER a všichni vodáci se na ně těší. V letošním roce jsme si konečně udělali, po vzoru jiných partiček, vodácká trika. Udělali jsme si je s nápisem HASIČI JEMNIŠTĚ, VODNÍ BITVY a s obrázky, vodáckými motivy na přední straně trika (samozřejmě jsme nezůstali nic dlužni nápisům na tričkách). Plno jiných vodáků bylo samozřejmě zvědavý, kde se Jemniště nachází a zda vůbec někdo zůstal u hasičů v Jemništi doma. V letošním roce nás

vyrazilo na vodu kolem 32 osob. Do svých domovů jsme dorazili kolem večerní desáté hodiny. V příštím roce bychom chtěli udělat další změnu a vyrazit na Ohři.

Miroslav Fürbacher

Mladí hasiči z Jemniště na puťáku v okolí přehrady Lipno

Předposlední víkend (od pátku 23.8. do neděle 25.8.) o prázdninách, jsme s mladými hasiči vyrazili na sedmý „puťák“. V Jemništi se tato akce, jako i jiné, staly tradicí, na které se vždycky děti, ale i dospělí moc těší (děti a tatínkové „vypadnou“ a maminky mají zase doma „klid“ pro svoje záliby). Tak jako každý rok, na puťák jsme vyrazili v pátek brzy ráno vlakem. Letošní cíl byl v obci Loučovice u Lipna. Celý víkend jsme strávili u dobrovolných hasičů z Loučovic, kde jsme v jejich velké klubovně spali na zemi. Výhodou bylo, že jsme nemuseli nic balit, uklízet apod. Mohli jsme si tam sami vařit. Sprchy, záchody jenom pro nás. Prostě SUPER. V pátek po „zabydlení“ jsme vyrazili na Čertovu stěnu, kamenné moře s krásnou vyhlídkou. Tam jsme potom sešli k vodě

a prohlídli si řeku v místech, kde se jezdí i mistrovství světa v raftingu (opravdu náročná voda s velkými balvany). Pak jsme pokračovali pěšky do Vyššího Brodu, kde jsme nasedli na vlak a jeli do Lipna, protože tam jsme měli naplánovaný páteční cíl túry, a to jedinou podobnou atrakci v České republice, výstup do Stezky korunami stromů. Páteční výlet jsme trochu protáhli. Jak časově, tak i vzdáleností. Celkem to bylo 22 km a do hasičárny jsme se vrátili kolem půl osmé. Dětem jsme udělali pizzu a kdo z nich ještě chtěl, tak si dal „s náma chlapama“ steak. V sobotu ráno nás místní hasiči odvezli mikrobusem do obce Frýdava,

odkud jsme vyrazili na zříceninu Vítkův Hrádek. Na konci sobotního výletu jsme jeli přívozem do Frymburku, kde jsme nasedli na autobus do Loučovic. Po páteční i sobotní túře toho děti měly opravdu dost, tak jsme byli rádi, že jsme se na „základnu“ vrátili kolem šesté hodiny. Udělali jsme večeri, vysprchovali jsme se a opět jsme zjistili, že děti jsou v podstatě k neutahání. Přestože na túře „remcaly“, že nemůžou, tak u hasičárny si potom ještě dost vyblbly a vylítaly. Sobotní túra byla ještě o dva kilometry delší než ta páteční. V sobotu jsme nakonec „dali“ kolem 24 km. V neděli, tak jako každoročně, jsme měli naplánovanou návštěvu aquaparku. Letos to byl aquaworld v Lipně. Přestože v neděli celý den přšelo, tak jsme ušli asi 8 km, protože bazén od vlakové zastávky Lipno, byl dost daleko. Po bazénu jsme naposledy zavítali do hasičárny v Loučovicích, kde jsme ohřáli párky, rozloučili se s místními hasiči a vyrazili k domovům. Kromě neděle jsme měli pěkné počasí. Na tomto puťáku jsme za víkend našlapali celkem pěkných 54 km. Z puťáku domů jsme se vrátili v půl desáté večer.

Miroslav Fürbacher, SDH Jemniště

Základní a Mateřská škola v Postupicích informuje

Můj deník

Píše se rok 2013, 2. září.

Něco se ten den stalo. Už od rána se mi něco nezdálo. Ve vácích byly 4 růže, maminka se chovala podezřele a táta se nám smál, že jdeme do PEKLA. Měl pravdu.

První, co mě při pohledu na školu napadlo, bylo, jak to může být v tomto stavu provozuschopné? Okolo velký nepořádek, malta, cement, polystyren, všude samé lešení. Velké bílé vchodové dveře. Vevnitř bylo bílo, místy oranž nebo zeleň. Pak jsem uviděl pana školníka. Šel jsem dolů do šatny a chvilku jsem hledal naše odkladiště. Po 5 minutách jsem ho našel a tam jsem potkal Petra a Vendy.

Když jsem šel nahoru do učebny, potkal jsem zbytek naší třídy. První reakce byla: Tý jo, konečně deváťáci. Gabriela odsykla: Už jen jeden rok a pak půjdeme do světa. Po deseti minutách hádání, jestli je dobře nebo špatně, že půjdeme na střední, jsme museli jít do výtvarné třídy. Tam byl velký zástup jak lidí jako rodičů, tak učitelů a hlavně žáků.

Udivilo mě, že žáci prvňáčci se nás nebáli, takových kolohnátů, ale je pravda, že já jsem se tam mezi nimi ztratil. Po odevzdání kyttek dětem jsme šli do naší třídy a tam nám řekla paní ředitelka pár informací a šli jsme domů.

Škola den 7.

Škola se mění na mozkožrouta. Žáci se vrací domů hladoví, skleslí a unavení. Učebnice tíží záda a učitelé začínají být moc nároční. Mladší ročníky by potřebovaly pořádně ukáznit, protože nemají respekt ke starším raubířům školy. Starší žáci vysvětlují, že je to „šok prvního týdne školy“ a že to brzy pomine.

Škola den 16.

Děti si časem zvykly a začínají se učit. Prvotní šok prvního týdne pominul. Jídelna začíná vařit a chce si nás udobřit krupicovou kaší. My jsme jim to „zblafli i s navijákem“. Škola se mění na přítele a snaží se nás něco naučit, snaží se, aby se nám tu líbilo a abychom na ni vzpomínali v dobrém. 1. třída se těší do dalšího ročníku. 2. třída chápe realitu a už ví, co čeká v další úrovni. 3. třída má neutrální postoj ke škole, už čeká na oddychové víkendy. 4. třída - realita se jí nezamlouvá, není ani v polovině a už jsou vysílení. 5. třída se těší na 6. ročník a doufá na obrát k lepšímu. 6. třída si uvědomuje, že se nic nezměnilo, drží doktrínu „silnější vyhraje“. 7. třída se těší, doufá v brzký konec, cítí, že je ta škola k něčemu dobrá, ale neodvažují se to říct nahlas. 8. třída se těší na každý den prázdnin. 9. třída brečí, protože zjistila, že není všemu konec, jde se na střední školu a bude to horší, než očekávala. Ale zatím jsou rádi v této třídě, škole a městě.

Dominik Němeček, žák 9. třídy

Sportovní reprezentace žáků ZŠ

I když ještě nemáme v provozu naši školní tělocvičnu, v reprezentaci na sportovních soutěžích nezahálíme. Dne 10. 9. 2013 se žáci naší školy zúčastnili 2. ročníku okresního kola přespolního běhu konaného v zámeckém parku ve Vlašimi. Škola vyslala 6 dětí do 3 různých kategorií. Největšího úspěchu dosáhl Lukáš Černý (8. tř.), který obsadil v kategorii na 3 km 1. místo, Patricie Němečková (9. tř.) v kategorii 2 km 2. místo a Jindřich Czafík (8. tř.) 8. místo. Ani P. Vilímek a D. Němeček (9. tř.) se v konkurenci 20 škol neztratili. Kdo se ale na trati do slova a do písmene ztratil, byl P. Rebicer (9. tř.), pro kterého bylo největším úspěchem, že se zase našel.

V neděli 22. 9. jsem s dětmi přijala pozvání na tradiční volejbalový turnaj smíšených družstev „Čerčanská šavlička“. Vzhledem k tomu, že nám ve škole řádila chřipka, angína, zánět hrtanu.....,

nebylo do poslední chvíle jasné, jestli se najde 6 zdravých „kusů“. A tak se do hry musely zapojit i děti, které ještě nikdy skutečný zápas nehrály a bylo s nimi počítáno jen jako s náhradníky „na rozkoukání“. I to, že jsme naposledy hráli v květnu loňského školního roku nám situaci trochu komplikovalo. Ale děti se překonaly a zahrály skvělý volejbal. Po těsném dopočítávání jednotlivých míčů skončily na 2. místě, ve velmi těsném závěsu za vítězným Kácovem.

Na rozdíl od předchozího turnaje, turnaj v Trhovém Štěpánově 25. 9. byl ve znamení pouze dívčího volejbalu. Opět jsme uvítali možnost někde se připravit na novou sezónu, když v domácím prostředí to ještě nešlo. Tady už nám štěstí tolik nepřálo a dívky obsadily 5. místo (z 5). Herně ale nepodaly špatný výkon, spíše budeme mít problém s obsazením. V základní a jediné „šestce“, kterou z děvčat můžu v letošním roce postavit, jsou zastoupeny dvě šestačky, po jedné dívce ze 7. a 8.tř. a dvě dívky z 9.tř. Opět nastává problém silové a výškové převahy ostatních soupeřek. Ale věřím, že až začneme pořádně trénovat, že se s tímhle problémem nějak popereme a ke konci sezóny se uvidí, jestli dosáhneme nějakého pokroku.

Ve středu 2. října odjela 2 tříčlenná družstva reprezentovat školu v nohejbalovém turnaji do Benešova. Po počáteční nejistotě a postupném rozehrávání se nakonec podařilo družstvu ve složení (G. Zachová, A. Fűrbacher a P. Vilímek) uhrát 5.místo (postupu do finálových bojů scházelo jen trochu štěstíčka), druhé družstvo se nedokázalo v konkurenci ostatních škol prosadit a skončilo bez bodu na posledním 10.místě. Ale protože někdo musí být vždy poslední, příště už se nám třeba smůla vyhne.

Největší pozornost na turnaji

budila Gábina, která byla nejen jedinou hráčkou turnaje, ale upoutala na sebe pozornost i „lovců talentů“ a byla lákána k profesionální hře a reprezentaci. Tak uvidíme, jak se rozhodne.

Jana Jíšová

Odložený Den ředitelky

V úterý 24. září jsme s dětmi navštívili Tisem.

Ale abych začala od začátku. Den ředitelky za druhé pololetí nám zkazily povodně a následně zkrácený školní rok, protože jsem pro výlet už nenašla volný termín. Mrzí mě, že se nemohl zúčastnit zástupce loňské deváté třídy, ale sladká odměna mu snad také udělala radost.

Nejdříve nás přijal pan starosta, který každého půl roku zjišťuje, kdo byl ve třídách nejlepší a jestli je zná. Společně jsme u občerstvení strávili hezkou půlhodinku povídáním o prázdninách a výhledech do budoucna.

Pak jsme s dětmi a panem školníkem odjeli do Tismi. V rodinném domku tam bydlí pan Čeněk. Je to sběratel a „restaurátor“ starých motocyklů a člen motorkářského klubu v Tismi. Čekal nás před domem a podél cesty k domku spolu s ním asi 30 strojů. Nejstarší byl z roku 1963, ale byl stejně nablýskaný jako ten nejmladší. Kluci chodili, prohlíželi, zkoušeli, ptali se. Pak ty starší nechal pan Čeněk projet se samostatně. Nakonec všechny svezl na opravdovém motorkářském stroji s koženými prvky, s vyhřívanými řídítky i sedačkami. Ovšem největší úspěch u kluků slavila Spidermanova motorka se stříbrnou pavučinou. Tentokrát jsem chvílemi nevěděla, o čem si všichni povídají. Ale zase jsem do své slovní zásoby přidala nové termíny jako pařízek nebo zalehávačka.

Nakonec jsme se rozloučili a ujížděli k domovu. Doufám, že se dětem výlet líbil a že zaberou, aby měly šanci se zase za někým zajímavým nebo na nějaké zajímavé místo podívat.

Miroslava Ottlová

Před 110 lety v roce 1903 byl otevřen lihovar v Postupicích

V kronice je psáno: Hospodářský dvorní lihovar byl postaven v roce 1903. Zařízení poháněné parním strojem o výkonu 6 HP jest od pražské firmy Novák a John. Lih vyrábí se z průmyslových brambor. Kontingent obnáší okrouhle 225 hl čistého lihu. Výrobou je od počátku závodu pověřen František Kunc.

Podle vyprávění Standy Kunce nejstaršího jeho děda František byl do lihovaru přeložen ze Žehušic. Tady se oženil se slečnou Fryšovou, dcerou bednáře z čp. 16 a rod Kunců zde zapustil kořeny. Dalším správcem byl jejich syn Jaroslav.

Dominantu Postupic lihovarský komín jistě pamatuje i střední generace, bohužel v roce 1977 byl odstřelem odstraněn. A opět z kroniky: Komín byl vysoký 27 metrů. V červenci byl demolován. Poslední rok výroby lihu byl v roce 1953, ročně bylo vyrobeno 225 hl. lihu. Poslední správce byl Václav Hrbek a pomocník Antonín Sysel z Postupic. Od roku 1953 do roku 1956 bylo pracováno v lihovaře jen s bramborami a luh se nepálil. Stržení se stalo z bezpečnostních důvodů dle příkazu okresu, neboť komín měl nahnutý vršek.

Připravil Jiří Šesták

Fotografie zachycují společné foto při dokončení stavby a odstřel komína v roce 1977.

Postupický zpravodaj je občasníkem obecního úřadu v Postupicích, vychází 4x ročně, distribuce je zajištěna zdarma do všech domácností na Postupicku. Číslo 41 vyšlo 15. října 2013.

Redakční rada: Miloslav Půta (postupice@chopos.cz), Jana Jíšová (jana.jisova@zspostupice.cz), Jiří Šesták (sestak@volny.cz), Anna Pauleová (a.pauleova@email.cz) a Petr Zapletal (zapletal@buchov.cz).

Sazba: Petr Zapletal, Michal Vesecký

Příspěvky je možné předávat do kanceláře obecního úřadu (pokud možno v elektronické podobě) nebo zaslat emailem na adresu postupice@chopos.cz. Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla bude 15. listopa 2013.

Postupický zpravodaj je zapsán do evidence periodického tisku pod ev. číslem MK ČR E 19969.